

d) w art. 220 ust. 5 po słowach „zaległych składek” skreśla się słowa:

„z czego połowa obciąża pracodawców, a połowa ubezpieczonych”,

e) w art. 223 skreśla się ust. 1 oraz numerację ust. 2.

2) W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) w brzmieniu ustalonym ustawami z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 229) i z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 347):

a) w art. 101 ust. 2 po słowach: „odpowiada pracodawca” stawia się kropkę i skreśla się resztę zdania od słów: „któremu przysługuje” do końca,

b) w art. 102 ust. 2 skreśla się zdanie ostatnie, poczynając od słów: „W tym przypadku” do końca,

c) art. 104 skreśla się,

d) w art. 105 skreśla się ust. 1 i 2.

3) W art. 7 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 58, poz. 555) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 649) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 849) skreśla się ustępy: 3, 5 i 6.

4) W art. 15 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163):

a) skreśla się ustępy 1, 2 i 3; ustępom 4, 5, 6 i 7 nadaje się numerację: 1, 2, 3 i 4;

b) nowy ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„(1) Pracodawcy, zatrudniający pracowników, pobierających uposażenie służbowe, bądź stałe wynagrodzenie za najemną pracę, uiszczają na rzecz Funduszu Pracy opłatę w wysokości 2% zarobków, uposażeń i wynagrodzeń, wypłacanych tymże pracownikom. Przepis ten nie dotyczy Skarbu Państwa oraz związków komunalnych, z tym jednak zastrzeżeniem, iż poszczególne przedsiębiorstwa związków komunalnych uiszczają przewidzianą opłatę w wysokości 2% zarobków wypłacanych pracownikom, o ile obrotów tych przedsiębiorstw nie wchodzi w skład zwykłych budżetów związków komunalnych. Pracodawcy rolni uiszczają opłatę 2% tylko od zarobków pracowników umysłowych”,

c) w nowym ust. 2 wyrazy „ust. 4” zastępuje się wyrazami „ust. 1”,

d) w nowym ust. 4 wyrazy: „i 4” skreśla się.

Art. 3. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się odpowiednio w ubezpieczeniu emerytalnym robotników rolnych oraz w ubezpieczeniu pensyjnym górników i hutników.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1945 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów

Władysław Gomułka

Minister Pracy i Opieki Społecznej

Jan Stańczyk

241

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 września 1945 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o wyłączeniu niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych spod egzekucji urzędów skarbowych.

Na podstawie art. 1 ust. (2) ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 328) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o wyłączeniu niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych spod egzekucji urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 581), zmienionym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P.

Nr 43, poz. 341), wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 1 kropkę na końcu punktu d) zastępuje się średnikiem oraz dodaje się nowy punkt e) w brzmieniu:

„e) należności z tytułu świadczeń pieniężnych na rzecz związków samorządu terytorialnego”;

2) w § 2 kropkę na końcu punktu c) zastępuje się średnikiem oraz dodaje się nowy punkt d) w brzmieniu:

„d) należności, wymienione w § 1 lit. e) — władze samorządu terytorialnego na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) wraz z późniejszymi zmianami”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu i Administracji Publicznej — każdemu we właściwym zakresie działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Administracji Publicznej:

Zaruk Michałski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

242

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1945 r.

o dodatku przejściowym do zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705), w brzmieniu zmienionym art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 239), zarządza się, co następuje:

§ 1. (1) Do zaopatrzeń emerytalnych, wdowich, sierocych i odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki, przyznanych i wypłacanych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” i o zaopatrzeniu pozostałych po tych pracownikach wdów i sierot oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 577) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 359) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 20, poz. 169) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 176), — ustanawia się dodatek przejściowy, wypłacany do czasu unormowania stosunków gospodarczych według niżej podanej tabeli:

Miesięczna wysokość zaopatrzenia emerytalnego, wdowiego, sierociego lub odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki	Wysokość dodatku przejściowego
do 100 zł . . .	250 zł
ponad 100 zł „ 210 „ . . .	300 „
„ 210 „ „ 450 „ . . .	350 „
„ 450 „ „ 700 „ . . .	400 „
„ 700 „	450 „

2) Jeżeli emerytowi, wdowie, sierocie przysługuje prawo do zaopatrzenia i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki — to dodatek przejściowy wymierza się od łącznej kwoty zaopatrzenia i odszkodowania.

§ 2. Łączna kwota zaopatrzenia emerytalnego i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki, łączna kwota zaopatrzenia wdowiego i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki, łączna kwota zaopatrzeń sierocych bez względu na ilość sierot sama ani łącznie z zaopatrzeniem wdowim lub odszkodowaniem za nieszczęśliwe wypadki, ani też kwota samego jakiegokolwiek świadczenia — nie może przekraczać miesięcznej kwoty uposażenia zasadniczego pracownika Polskich Kolei Państwowych w czynnej służbie w grupie uposażenia lub kategorii płacy, odpowiadającej grupie uposażenia albo kategorii płacy, od której zostało wymierzone zaopatrzenie emerytalne wdowie, sieroce lub odszkodowanie za nieszczęśliwe wypadki, łącznie z dodatkami rodzinnymi i dodatkiem wojennym, wypłacanymi pracownikom Polskich Kolei Państwowych na podstawie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym uregulowaniu uposażeń pracowników państwowych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 88).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1945 r.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski